

at bringe min Tak og Paaskønnelse, fordi man, saavel i dette Ting som i Landstinget, saa hurtigt og saa velvilligt har fremmet denne Sag.

Den Ændring, der er tilført Forslaget i det andet Ting og har fundet Udtryk i Forslagets § 3, er jo en Forbedring af Forslaget. Naar jeg ikke tillod mig at indføre en lignende Bestemmelse i det oprindelige Forslag, da jeg indbragte det her i Tinget, var det, fordi jeg ikke turde spænde Buen for højt, men det glæder mig nu at se, at Landstinget, for øvrigt i god Konsekvens med Loven af 21. Marts 1902, har villet vise den Velvillie over for Husmandskreditforeningernes Interessenter, som har fundet Udtryk i denne Ændring. I øvrigt kan jeg fuldt ud henholde mig til den ærede Ordførers Anbefaling og Udtalelser for et Øjeblik siden.

Endnu skal jeg dog udtale min Forundring over, at en æret Landstingsmand, der tidligere har været Konseilspræsident, har udtalt, at dette var et Skridt i kommunistisk Retning. Det er haardt nok paa sine ældre Dage at blive sigtet for at fremsætte Lovforslag, der have kommunistiske Tendenser, men det maa da være min Trøst, at den nævnte kongevalgte Landstingsmand i sin Tid som Konseilspræsident har ladet sin Indenrigsminister forelægge det til Grund for de to Husmandskreditforeninger liggende Lovforslag, som jo indeholder ganske det samme Princip. Det kommunistiske skulde jo særlig ligge deri, at den ene Mand her i Landet skulde garantere for den andens Gæld, men Statsgaranti for Husmandskreditforeningernes Kasseobligationer indeholdes jo i de Love, som alt ere vedtagne, Love, der udkom dels i 1880 og dels 1882, og det Princip, jeg har bygget mit Forslag paa, er i fuld Samklang med det Princip, hvorpaa de oprindelige Love hvile. Jeg kan altsaa tage mig denne Sag ret let; det undrer mig kun, at en saadan Udtalelse har kunnet fremkomme.

P. Madsen: Under Forhandlingerne i Landstinget om dette Lovforslag fremdroges fra forskellig Side Tanken om en Statsgaranti ogsaa for andre Kreditforeninger gennem Oprettelsen af en Hypotekbank. Det er ikke min Tanke i Enkelthederne at komme ind paa denne vidtløftige Sag. Jeg ønsker blot at henlede Opmærksomheden paa den. Det er jo af anerkendt dygtige Fagmænd udtalt, at det vilde højne Kursen ca. 3—4 pCt., og hvilken Betydning det vilde have for Befolk-

ningen, om det blev muligt gennem en Hypotekbank eller Centralkreditforening at højne Kursen paa samtlige Obligationer med 3—4 pCt., vil enhver kunne forstaa. Der er for Øjeblikket ligesom en Stilhed om denne Sag, der saa ivrigt har været debatteret tidligere, men det er jo udtalt af Fagmænd, at hvis den i sin Tid var ført igennem, vilde den have gavnet Landet for mangfoldige Millioner. Nu er det muligt, at netop denne stille Tid kunde være den rette til at tænke over, om det ikke var rigtigt at bringe denne Sag frem, saa at den kunde være i Orden, naar Forholdene vare saaledes, at Fordelene derved kunde indvindes. Jeg tillader mig derfor at slutte mig til de i Landstinget fremkomne Udtalelser og henstiller til den høje Regering at tage Sagen op til fornyet Overvejelse. Den har jo været drøftet tidligere, men deraf følger jo ikke, at den ikke ved at tages op paa ny kunde føres igennem til Gavn for Befolkning og Land i det hele.

R. Nielsen (Ringkøbing Amt 5te Valgekreds): Ogsaa jeg kan give det foreliggende Forslag min Tilslutning og anbefale dets Vedtagelse. Naar jeg har bedt om Ordet, er det af to Grunde. For det første for at pege i samme Retning som den æredestidste Taler. Som omtalt blev der fra flere Sider i Landstinget gjort ogmærksom paa, at andre Kreditforeninger ogsaa kunde ønske at faa en saadan Statsgaranti. Det vilde være til Fordel for deres Obligationer, altsaa for deres Laantagere. Ogsaa her har det jo ofte været paa Tale, der har til forskellige Tider været Tale om Statsgaranti, om en Hypotekbank eller Centralkreditforening. Jeg vil slutte mig til den ærede sidste Talers Henstilling om, at den høje Regering vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag. Laantagerne i de andre Kreditforeninger ville utvivlsomt have betydelig Gavn af en Statsgaranti, og det er jo ganske rigtigt, hvad der blev sagt af en æret Landstingsmand, at efter al menneskelig Beregning vil denne Statsgaranti være uden al Risiko for Staten, naar den udstrækkes til alle Kreditforeninger. Jeg vil ikke stille Forslag om, at det skal gøres med eet Slag, men kun gøre opmærksom paa denne Tankegang. Der er rigtignok sagt, at det kunde gaalde, men gaar det galt for Kreditforeningerne paa det Grundlag, hvorpaa de ere baserede, kan jeg ikke se rettere, end at saa gaar det galt for det hele. Jeg tror derfor ikke, at der er nogen Risiko ved